

၀ နှိ ရ ဆန်း ကြယ် လုံး ချင်း ၀ ဣ သစ်

အောင်မြင်စာပေ

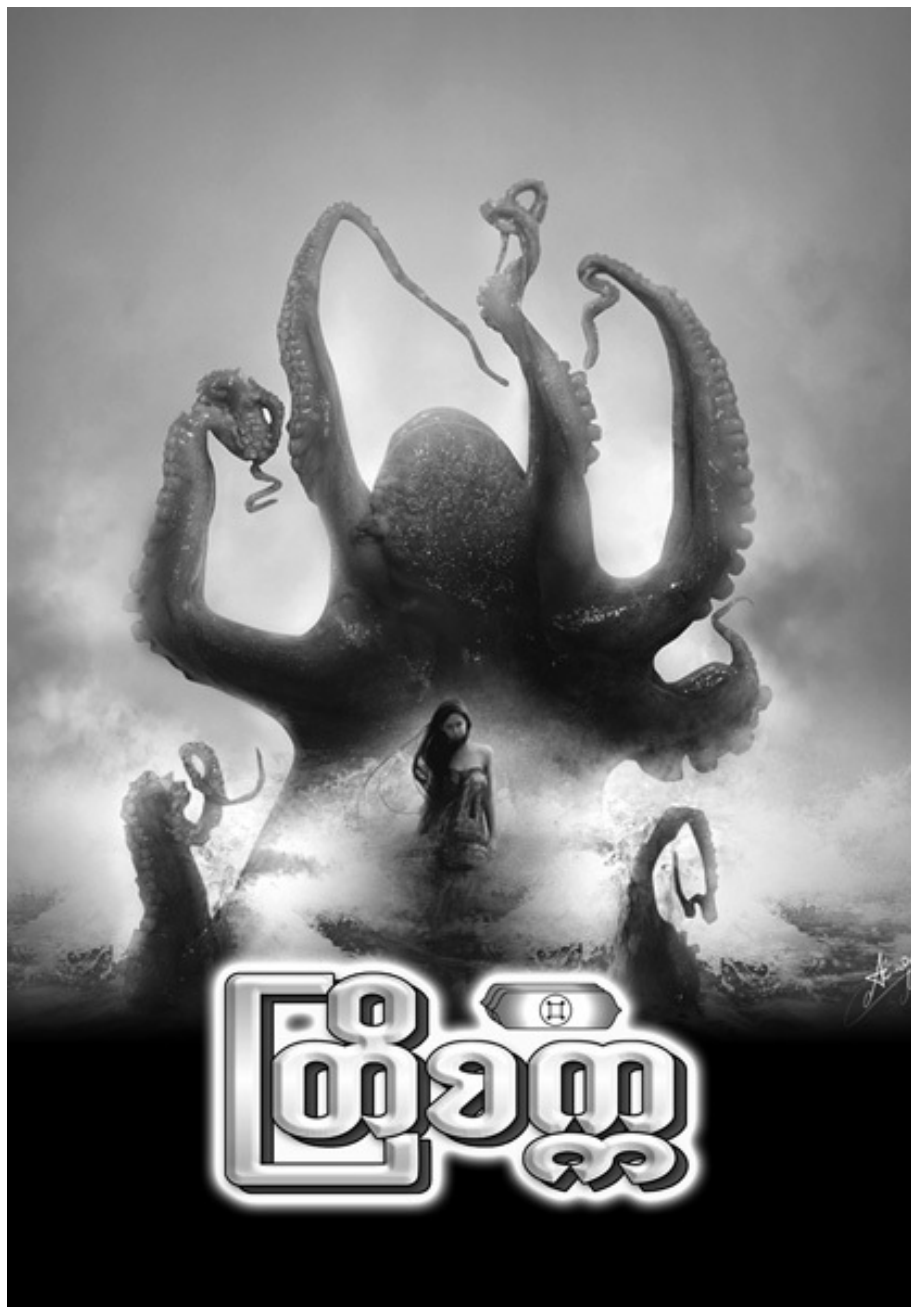
ကြိတ်

၀၀၀

အထိကရပညာလမ်း

ပန်း : ချို ရှေး နှစ် ၁၀၀

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၁၁၉၆၀၄၁၀
 မူတ်းနာမံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၁၅၀၃၀၅၁၀

ထုတ်ဝေသူ ဦးအောင်မြင့်၊ အမှတ်(၇)၊
 သီတာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ချိရေး အောင်မြင်စာပေအမှတ်(၁)၊
 အောင်ဘာလေလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ် နှင့် မျက်နှာပုံနှိပ်

အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်(၁၆)၊
 သစ်ရာပင်လမ်း၊ ၂၃ ရပ်ကွက်၊ သုတက္က၊
 ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၀ခုနှစ်၊
 (ဩဂုတ်လ)၊ အုပ်စု(၅၀၀)၊
 တန်ဖိုး(၂၀၀)ကျပ်။

ဩဂုတ်

အထိစာရပညာလမ်း/ဩဂုတ် - ရန်ကုန်၊

အောင်မြင်စာပေ၊ ၂၀၁၀။

၂၄၀ - စာ၊ ၁၂၅ x ၁၈၀ စင်တီမီ၊

(၁) ဩဂုတ်

ရတနာ

(အမှတ်)

“ခရေပင်ဇောက်ထိုး” ဟူသောအမည်မှာ
မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အရပ်ဒေသ၌ နေထိုင်ကြသောသူများ
မကြားဖူးသူ မရှိသလောက် ထင်ရှားသော အမည်
တစ်ခုပင် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်လည်း ခရေစေ့တွင်းကျ သိသူ
ကတော့ အတော်ကလေး ရှားလှပေသည်။

အချို့က ခရေပင်ဇောက်ထိုးကို ဥစ္စာသိုက်
တစ်ခုဟု ထင်ကြသည်။ အချို့ကတော့ ပညာသိုက်
တစ်ခုဟု ပြောသည်။

အချို့က နတ်ကြီးသောနေရာ၊ အချို့က
အစောင့်အရှောက် များသောနေရာ၊ တစ္ဆေ
သရဲကြမ်းသောနေရာတစ်ခုဟု ထင်ကြ
ပေသည်။

ကျွန်တော် ရေးသားသော
ဇာတ်လမ်းမှာ ဖြစ်ရပ်မှန်နှင့် အနီး
စပ်ဆုံး ဇာတ်လမ်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ခရေပင်ဇောက်ထိုးနှင့်
ပတ်သက်၍ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်နေပါက
ထိုစာအုပ်ကို ဖတ်ပါက သက်ဆိုင်သော
အကြောင်းအရာ တစ်ခုတော့ သိရမည်ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော်လည်း ဖြစ်ရပ်မှန်အတိုင်း
ခရေစေ့တွင်းကျတော့ ရေးသား၍လည်း မဖြစ်ပေ။

သို့ကြောင့် ဖြစ်ရပ်မှန် အကြောင်းရင်း
လည်း ပါစေ၊ ဝတ္ထုသဘောလည်း အဆင်ပြေစေရန်
မူလဖြစ်ရပ်မှန် ကျောရိုးကို အခြေခံလျက် ကျွန်တော်
စိတ်ကူးဖြင့် ဤဝတ္ထုဖြစ်အောင် ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ
ကြောင်း စာဖတ်သူများအား ကြိုတင် အစီရင်ခံအပ်
ပါသည်။

စာဖတ်သူများ၏မေတ္တာရိပ်အောက်မှ...

ဦးစက္က

ဒဿနုလက်ဆောင်

❁ ဆိုးဝါးမှုများ တစ်ခုပြီးတစ်ခုနှင့်
အစုလိုက်အပြုံလိုက် ရောက်ရှိလာပြီးလျှင်
ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာများသည်လည်း မကြာခင်မှာ
ရောက်လာရန်အတွက် အလှည့်စောင့်နေကြ
ပါသည်။ သို့သော်...တစ်ခုတော့ရှိသည်။
ဆိုးဝါးမှုများ ကြုံတွေ့နေရချိန်မှာ စိတ်ဓါတ်ကျပြီး
အရှုံးမပေးမိဖို့တော့ အရေးကြီးပါသည်။

❁ သင့်ကံကြမ္မာကို
သင်ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးနိုင်သည်ဆိုစေကာမူ
အချိန်တိုင်းမှာတော့ မရနိုင်ပေ။
ကံကြမ္မာသည် တစ်ခါတစ်ရံ၌ မကောင်းမှုများ
ရှိရာသို့ အလည်ရောက်နေတတ်သည်။

❁ ပြဿနာဟူသည် လူတိုင်းမှာ ရှိနေတတ်သည်။
ထိုပြဿနာကို အကောင်းဆုံး ဖြေရှင်းနိုင်ခြင်းသာ
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတူကြခြင်း ဖြစ်သည်။

❀ လှိုင်းလေပြင်းထန်သော ပင်လယ်ထဲတွင်
သင်္ဘောအား တည်ငြိမ်မှု ရှိစေရန် ထိန်းပေး
နိုင်သည့် (Gyroscope) အထိန်းကိရိယာ
ပါရှိရသလို...
မိမိစိတ် ယိမ်းယိုင်ပျက်ပြားလာသောအခါ
အပြုသဘောဆောင်သည့် အထိန်းကိရိယာနှင့်
ထိန်းပေးရပါမည်။

❀ အောင်မြင်မှုများ ရရှိနေချိန်တွင်
စိတ်လွတ်လက်လွတ် ပျော်ရွှင်နေမည့်
အစား ကျဆုံးသွားချိန်တွင်
မည်သို့မည်ပုံ ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ရမည်
အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသင့်ပါသည်။

❀ ချစ်သူနဲ့ မတွေ့ရခင်မှာ ဘဝအကြောင်းများကို
အလေးအနက်ထားပြီး စဉ်းစားထားပါ။
ချစ်သူနှင့် တွေ့သောအခါ...
သူ့အကြောင်းကို အလေးအနက်ထားပြီး
ပြောဆိုပါ။

☼ ရယ်စရာ ပျော်ရွှင်စရာများကို
မကြာခဏ တွေ့ရတတ်ပါသည်။
သို့သော်လည်း အကောင်းဆုံး မဟုတ်မချင်း
ကျေနပ်လက်ခံရမည် မဟုတ်ပေ။

☼ ပန်းတစ်ပွင့်သည်
ချစ်ခြင်းမေတ္တာအတွက်
သက်သေတစ်ခု ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။
အချစ်အတွက် အကောင်းဆုံး သက်သေမှာ
ဘဝအတွက် ခိုင်မြဲမှု ရှိစေရန်
ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှုပင်ဖြစ်သည်။

☼ စိတ်ကူးဖြင့် အကောင်အထည်
ဖော်နေခြင်းထက်
ထိုစိတ်ကူးထဲမှာ မိမိယုံကြည်မှု
ဘယ်လောက်ရှိသလဲ ဆိုသည်ကို
လေ့လာကြည့်သင့်ပါသည်။

❀ တကယ်မလိုချင်သောအရာများတွင်
အာရုံများနေခြင်းထက်
မိမိတကယ်လိုချင်သော အရာတစ်ခုအပေါ်တွင်
အာရုံထားခြင်းက ပိုကောင်းပါသည်။

❀ ယခုကာလသည်
အချစ်ကို အလွယ်တကူ တွေ့နိုင်သော်လည်း
အချစ်ကို ရှာဖွေရာမှာတော့
များစွာခက်ခဲသွားပြီ ဖြစ်ပေသည်။

❀ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို
တန်ဖိုးမထားတတ်သူအဖို့
သစ္စာကိုလည်း အလေးထားမည် မဟုတ်ပေ။
ထိုသူသည် အကာသာရှိပြီး
အနှစ်မရှိသော သစ်ပင်၏ခံစားမှုမျိုး
ရှိသူသာ ဖြစ်ပေသည်။

ဤဝတ္ထု၌ ပါဝင်သော အခန်းများ

အမှာစာ

အခန်း(၁) သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များ

အခန်း(၂) ကျိုက်ထိုမြို့မှ စောင့်ဆိုင်းနေသူ

အခန်း(၃) ကွယ်ပျောက်နေသည့် ရွှေစေတီ ခြောက်ဆူ

အခန်း(၄) ထွက်ရပ်ပေါက် ဆရာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

အခန်း(၅) ပုရပိုဒ်သုံးဆူကို ရရှိကြခြင်း

အခန်း(၆) ပရလောကသား၏ နောင်ယုက်မှ ခံရခြင်း

အခန်း(၇) အစောင့်မရှိသော ခြံမှ အစောင့်များ

အခန်း(၈) သံကဝေရုပ်နှင့် ပရလောကသား

အခန်း(၉) ဆရာကြီး သူရဲနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

အခန်း(၁၀) ရွှေစေတီနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက်

ပုဂ္ဂိုလ်များ

အခန်း(၁၁) မောင်ထွန်းမြတ်နှင့်

တွေ့ကြခြင်း

အခန်း(၁၂) လမ်း၌ တွေ့သော

အန္တရာယ်

အခန်း(၁၃) အရိုးဂူအတွင်းမှ ပရလောကသားများ

အခန်း(၁၄) အထိကရ ခရေပင်ဇောက်ထိုး

အခန်း(၁၅) သမုတ်ပလ္လင်ဂူအတွင်းမှ

ကရင်မောင်နှမ

အခန်း(၁၆) ခရေပင်ဇောက်ထိုးနှင့် ပရလောက မာယာ

ညွတ်ကွင်း

အခန်း(၁၇) သေနတ်မပါသော်လည်း အချစ်ပါလာခဲ့သူ

အခန်း(၁)
သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးနှင့် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ထူးခြားဆန်းကြယ်လှသော ဂမ္ဘီရလုံးချင်း တစ်အုပ် ရေးသားရန်အတွက် အချက်အလက်များကို ရှာဖွေစုဆောင်း နေစဉ်အချိန်ဖြစ်ပါသည်။ ။

သာမန်ဝတ္ထုများကို ရေးသားရသည် ထက် ဂမ္ဘီရဆန်စွာ ဆန်းကြယ် လှသောဝတ္ထုများကို ဖန်တီးရေးသားရာ၌ စာရေးသူတစ်ယောက်အနေ နှင့် များ စွာအားထုတ်မှုပြုရပါသည်။ ။

သာမန်ရေးမည်ဆိုလျှင်လည်း ဝတ္ထုတစ်အုပ် ပြီးနိုင်ပါသော်လည်း အချက်အလက် ဗဟု သုတများ မှန်ကန်ပြည့်စုံအောင် ရေးသားမည်ဆို လျှင်တော့ စာရေးသူတစ်ယောက်အနေနှင့် များ စွာပင်ပန်းလှပါသည်။ ။

ပထမအချက်အနေဖြင့် မိမိရေးသားမည့် ဇာတ်လမ်း အကြောင်းအ ရာသည် ဖြစ်ရပ်မှန်ကန်သော အကြောင်းအရာ ဖြစ်စေရပါမည်။

သို့မဟုတ်သည့် တိုင် ထိုအကြောင်းအရာကို အမှီပြုပြီး ရေးသားသ ည့် ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းမျိုးဖြစ်စေရပါမည်။ ဒုတိယအချက်အနေနှင့် က တော့ မိမိရေးသားမည့် ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်နှင့် သက်ဆိုင်သော နေ ရာပတ်ဝန်းကျင်များ နှင့် ထိုအထဲတွင် ပါဝင်သော အချက်အလက်များ တိကျမှန်ကန်စေရန် ကြိုးစားအားထုတ်ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ။

သာမန်ရေးမည်ဆိုလျှင်တော့...

"တစ်နေ့သ၌ ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနံဘေးရှိ ရွာကြီးတစ်ရွာ" ဟု ယေ
ဘုယျ ရေးသားမည်ဆိုလျှင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း မြန်မာ
နိုင်ငံ အစအဆုံး မိုင်ပေါင်း ရာထောင်ချီပြီး ရှည်သော ဧရာဝတီမြစ်၏
ဘယ်နေရာကို ခံစားရမှန်း သိမည်မဟုတ်တော့ပေ။

သူများက ဟိမဝန္တာ ရေး၍ ဟိမဝန္တာ လိုက်ရေးသည်။ သူများက တိ
ဗက်ရေးသဖြင့် တိဗက်အကြောင်း လိုက်ရေးသည်။

ဟိမဝန္တာနှင့် တိဗက်တို့ ၏ အကြောင်းကို ဂဃနုဏ သိသူများ မဟု
တ်သောကြောင့် ရာသီဥတုနှင့် နေရာဒေသအပါအဝင် ဓလေ့စရိုက်များ
ပါ အလွဲလွဲအမှားမှားဖြစ်ကြရပေသည်။

စာရေးသူတစ်ယောက်အနေနှင့် ကိုယ်တကယ်သိသော အကြောင်း
အရာများကိုသာ ရေးသင့်ပြီး ကိုယ်ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်သော
နေရာဒေသများ အကြောင်းကို ရွေးချယ်ရေးသားပါက မိမိဖန်တီးသော
ဝတ္ထုရသများ ပိုမိုပေါ်လွင်လာမည်ဖြစ်ပေသည်။

အများအားဖြင့်တော့ အခြားသူ ရေးသားထားသော အကြောင်းအရာ
များကို မှီငြမ်းရေးသားသောအခါ သူ မသိသေးသောအရပ်ဒေသ၊ သူတ
စ်ကြိမ်မှ မရောက်ဖူးသေးသော အရပ်ဒေသဖြစ်သောကြောင့် အဘယ်မျှ
ပင် မှီငြမ်းရေးသားသည် ဆိုစေကာမူ စမ်းတဝါးဝါးနှင့် ရေးရမည်သာဖြစ်
ပေသည်။

သို့ကြောင့် ဖတ်ရသည့် အခါမှာ လည်း ဟာကွက်များကြောင့် ပေါ့ပျ
က်ပျက် ဝတ္ထုအမျိုးအစားဖြစ်လာရပေတော့သည်။

ကျွန်တော်က ဧရာဝတီတိုင်း၊ မော်လမြိုင်ကျွန်း၊
ဘိုကလေးနယ်သားဖြစ်သောကြောင့် ထိုနယ်ဘက်မှ
အကြောင်းအရာများကို ရေးသားသောအခါ အခက်အခဲမရှိ ရေးသားနိုင်

ပေသည် ။

ကျွန်တော်တို့ အရပ်ဒေသဘက်မှ ထူးခြားသောနေရာများ ၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော (ဥပမာ မျောက်တစ်ရာ၊ မိန်းမလှကျွန်း၊ ထော်စီထော်ပိုင်၊ ကျွန်းညိုကြီး၊ ပြင်စလူ၊ ဘီလူးမ ဂယက်)နေရာများကို ရေးသားရာတွင် အခက်အခဲမရှိ ရေးသားနိုင်သော်လည်း နောက်မှ လိုက်ရေးသူများ အတွက်ကတော့ တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးသေးသောကြောင့် စိတ်မှန်းဖြင့်သာ ရေးသားကြရမည်ဖြစ်ပေသည် ။

ထိုအခါ မူလက စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသောနေရာများမှာ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရပေတော့သည် ။

စာရေးသူတစ်ယောက်အနေနှင့် မိမိရေးသားမည့် ဝတ္ထုအကြောင်းအရာနှင့် သက်ဆိုင်သောနေရာများ သို့ အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်တော့ နံနံစပ်စပ် ရောက်ဖူးသင့်လှပေသည် ။

ထိုအခါမှ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းရေးသားသည့် အခါ၌ အခက်အခဲမရှိ ရေးသားနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပေသည် ။

ကျွန်ုပ်သည် စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ခရီးသွားလာရခြင်းကို များစွာဝါသနာပါသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီးများ ဖြစ်ကြသော ဆရာကြီးသူရဇ္ဇ၊ ဦးဗန်ကောင်း၊ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့လောက် ခရီးနဲ့စပ်အောင် သွားလာခဲ့ဖူးသူတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ခဲ့ပါချေ။

၎င်းတို့ ခရီးထွက်သည့် အခါများ နှင့် ကြုံကြိုက်လျှင် ၎င်းတို့ နှင့် အတူ လိုက်ပါသွားလေ့ရှိပြီး အကယ်၍ ကိုယ်တိုင်မလိုက်နိုင်ပါက ၎င်းတို့ထံမှ အတွေ့အကြုံများကို အသေးစိတ် မှတ်သားယူရလေ့ရှိသည် ။

၎င်းတို့ ကလည်း အသေးစိတ်မှတ်တမ်းများ ရေးမှတ် လာပြီး ကျွန်ုပ်
ပုံအား ပေးလေ့ရှိကြသည်။ ။

သို့ကြောင့် ဝတ္ထုရေးသားသည့် အခါမှာ အခက်အခဲမရှိ ရေးသားနိုင်
ခဲ့ပေသည်။ ။

ယခုလည်း ရှေးအခါက ရှိခဲ့ဖူးသည့် သိဒ္ဓိဆယ်ပါးတွင် အပါအဝင်ဖြစ်
သော အာယုသိဒ္ဓိ၊ ကာယသိဒ္ဓိ၊ ဓနသိဒ္ဓိ ရှိသည့် သိဒ္ဓိများ နှင့် ပတ်သက်
၍ ရှေးမှတ်တမ်းဟောင်းတစ်ခု ရှာဖွေရရှိထားရာ ထိုအကြောင်းများကို
အခြေခံလျက် ဝတ္ထုရှည်တစ်ပုဒ် ရေးသားရန် ကြံစည်စိတ်ကူးလျက်ရှိပေ
သည်။ ။

သို့သော်လည်း ဝတ္ထုအကြောင်းအရာ မစတင်မီ ထို့ထက် ပိုမိုပြည့်စုံ
သောအချက်အလက်များ ရလျှင်ဖြင့် ပို၍ ကောင်းမည်ဟု တွေးတောမိ
သောကြောင့် ဝတ္ထုရေးသားခြင်းကို အလျင်စလို မစသေးဘဲ အချက်အ
လက်များ ပိုမိုပြည့်စုံစေရန် ရှာဖွေလျက်ရှိနေရာမှ ထိုအကြောင်းများကို
ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိနိုင်မည့် ဆရာကြီးသူရဇ္ဇကို သတိရသဖြင့် ၎င်းနှင့်
ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ပါက ပိုမိုအကျိုးရလိမ့်မည် ထင်မိသဖြင့် ဆရာကြီးနေ
ထိုင်ရာ ရွှေတောင်ကြားဟု ယခုခေါ်တွင် သောနေရာသို့ လန်ချားစီး၍
လာခဲ့လေသည်။ ။

ကျွန်ုပ်နေထိုင်သောနေရာမှာ ရွှေခုံတိုင်(ယခုရွှေဂုံတိုင်) လမ်း၊ ငါးထ
ပ်ကြီးဘုရားအနီးရှိ ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် ဖြစ်သောကြောင့် ယခင်က နို့
စားနွား မွေးမြူသော ကုလားများ သာ နေထိုင်ကြသည့် ရွှေတောင်ကြား
ရပ်ကွက်သို့ သွားရာတွင် ဘောင်ဒရီလမ်း(ယခု ဓမ္မစေတီလမ်း)မှ သွားမှ
သာ လွယ်ကူလေသည်။ ။

သို့သော်လည်း ယခင်အချိန်က ထိုလမ်းတစ်လျှောက်မှာ ယခုကဲ့သို့

ကတ္တရာခင်းထားသည့် ကျောက်ချောလမ်း မဟုတ်ပါဘဲ ဒီလုံးခဲများ သာ
စီခင်းထားသောကြောင့် လန်ချားဆွဲသော ကုလားများက ထိုနေရာဘက်
သို့ ခေါ်ပါက မလိုက်လိုကြပေ။

ငါးမူးမျှသာ ပေးရသောခရီးကို တစ်ကျပ်၊ တစ်ကျပ်တန်သောလမ်း
ကို တစ်ကျပ်ခွဲလောက် ပိုပေးမှ သာ လိုက်ပို့ပေးကြသည် ။

သို့သော်လည်း လန်ချားပေါ်မှ လိုက်ရသည် ဆိုစေကာမူ သက်တော
င့်သက်သာတော့ မရှိလှပေ။

တခုံးခုံး၊ တခိုင်းခိုင်းနှင့် ဘယ်ယိမ်းညာယိုင်ဖြစ်ကာ
လိုက်ပါသွားရခြင်းဖြစ်ပေသည် ။

ဆရာကြီးသူရဇ္ဇ နေထိုင်သောခြံမှာ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် နေ
သောဘက်မဟုတ်ဘဲ အတွင်းဘက်သို့ အတော်ကလေး ဝင်ရသေးသည်
။

လန်ချားဆွဲသောကုလားက ထိုနေရာအထိ မလိုက်လိုသောကြောင့်
အနီးဆုံးနေရာမှာ ဆင်းပြီး လမ်းလျှောက်ဝင်ခဲ့ရလေသည် ။

ဆရာကြီးသူရဇ္ဇ နေထိုင်သောခြံမှာ ကျယ်ဝန်းရုံသာမက
သစ်ပင်ကြီးများ ဖြင့် အုံ့အုံ့ဆိုင်းဆိုင်းနှင့် အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်သော နေ
ရာတစ်ခုဖြစ်ပေသည် ။

ကျွန်ုပ်ရောက်သွားသောအချိန်မှာ ပင် ဆရာကြီးသူရဇ္ဇ
ဘုရားဝတ်ပြုပြီးချိန်နှင့် ကြုံကြုံကံသောကြောင့် အေးအေးဆေးဆေး
တွေ့ခွင့်ရလေသည် ။

"စောစောစီးစီးရောက်လာပုံထောက်တော့ အကြောင်းကိစ္စထူးများ
ရှိလို့ လား ကိုမင်းအောင်"

"ဟုတ်ကဲ့...ဆရာကြီးဆီက သိချင်တာလေးတွေရှိလို့ မေးဖို့ လာခဲ့တာပါ"

"သိချင်တာရှိရင် မေးပေါ့ဗျာ၊ သိသမျှတော့ ပြောပြပေးပါမယ်"

ဟု ပြောကာ အိမ်သူအိမ်သားများ လာပို့ပေးသော ကော်ဖီနှင့် လက်ဖက်ခြောက်များများ ခပ်ထားသော လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတို့ နှင့် ဧည့်ခံလေသည်။ ။

"ကဲ...ကော်ဖီလည်း သောက်၊ မေးစရာရှိတာကိုလည်း မေးပေါ့ဗျာ"

"တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာကြီး၊ ရှေးက လူတွေ အသုံးပြုခဲ့ကြတဲ့ သိဒ္ဓိဆယ်ပါးဆိုတာ စာထဲမှာ ပဲ ရှိတဲ့ ပညာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် တကယ်လက်တွေ့အသုံးချလို့ ရတဲ့ ပညာရပ်တွေလားဆိုတာ သိချင်လို့ ပါ ဆရာကြီး"

ဆရာကြီးသူရဇ္ဇက လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသော လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပန်းကန်ကို မော့သောက်လိုက်ပြီး ပြန်ချထားလိုက်သည်။ ။

"သိဒ္ဓိဆယ်ပါးဆိုတာ စာထဲမှာ တင် ရေးထားတဲ့ ပညာရပ်တွေ မဟုတ်ဘူး ဗျာ၊ တကယ်လက်တွေ့ အသုံးချလို့ ရတဲ့ ပညာရပ်တွေဗျာ၊ အချို့ပညာရပ်တွေကတော့ သာမန်လူတွေ မလုပ်နိုင်လို့ ကွယ်ပျောက်သလိုရှိခဲ့ပေမယ့် အချို့ပညာရပ်တွေကတော့ ကြိုးစားရင် ရနိုင်တဲ့ အဆင့်မျိုးမှာ ရှိပါသေးတယ်"

"သိဒ္ဓိဆယ်ပါးအကြောင်းကို နည်းနည်းလောက် ပြောပြပေးပါ ဆရာကြီး"

ကျွန်ုပ်က တောင်းပန်သဖြင့် ဆရာကြီးသူရဇ္ဇက
သိဒ္ဓိဆယ်ပါးအကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ကာ ပြောပြလေသည်။ ။

သိဒ္ဓိဆယ်ပါးတို့ မှာ ...

(၁) စိန္တာမယဣန္ဒြိယ-အတတ်ပညာဖြင့် စိတ်မှ ရွတ်ဆို၍ ကောင်းကင်၌ ဆင်ခြင်းစသည့် ထူးဆန်းသော အရာမှန်သမျှတို့ကို ဖန်ဆင်း၍ ပြနိုင်ခြင်း၊

(၂) ဥဒကသိဒ္ဓိ-ရေပြင်ပေါ်မှာ ဣရိယာပုတ်လေးပါးဖြင့် ပြုလုပ်နေထိုင်နိုင်ခြင်း၊

(၃) ပထဝီသိဒ္ဓိ-ယူဇနာ ထောင်သောင်းဝေးကွာသော ခရီးတို့ကို မျက်စိမှိတ်ကာမျှနှင့် လိုရာခရီးရောက်စေနိုင်ခြင်း၊

(၄) ဓနသိဒ္ဓိ -ရတနာရွှေငွေ၊ ဆန်ရေစပါးစသည် တို့ကို အလိုရှိသမျှ လက်ညှိုးဖြင့် ထိုးကာမျှဖြင့် ပြီးစီးဖြစ်မြောက်စေခြင်း၊

(၅) အာယုသိဒ္ဓိ- အသက်ရာထောင်ရှည်စွာ ရှိနေသော်လည်း မိမိအလိုရှိသောအရွယ်ဖြင့် တင့်တယ်စွာနေနိုင်ခြင်း၊

(၆) အာကာသသိဒ္ဓိ -ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လိုရာခရီးသို့ သွားရောက်နိုင်ခြင်း၊

(၇) အာရောဂျသိဒ္ဓိ-အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး အနာရောဂါကင်းရှင်းစွာဖြင့် နေနိုင်ခြင်း၊

(၈) ကာယသိဒ္ဓိ-ခါးလုံး၊ သေနတ်၊ အမြောက်တို့ ပြီးစီးခြင်း၊

(၉) ဝီဃသိဒ္ဓိ-မြင်မြင်သမျှ သတ္တဝါတို့ မှာ မေတ္တာသက်ဝင်ချစ်ခင်မှုရှိခြင်း၊

(၁၀) ဣန္ဒြိယိဇသိဒ္ဓိ-တန်ခိုးအမျိုးမျိုး ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖန်ဆင်းပြုလုပ်ပြနိုင်ခြင်း

အစရှိသည် တို့ ဖြစ်ပေသည်။ ။

"ဒီသိဒ္ဓိဆယ်ပါးစလုံးကို ကြိုးစားအားထုတ်ယူရင် ရနိုင်ပါသလား ဆရာကြီး"

ထိုစကားကြားသောအခါ ဆရာကြီး သူရဇ္ဇက ပြုံးလေသည်။ ။

"ကိုမင်းအောင်က သိဒ္ဓိဆယ်ပါးစလုံးကို အားလုံးလိုချင်နေပုံရတယ်၊ လောကမှာ ကြိုးစားရင် ဘုရားအဖြစ်ကိုတောင် ရောက်နိုင်သေးတာပဲ၊ ကျန်တာတွေကတော့ ကြိုးစားရင် ရတာချည်းပဲပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ လွယ်လွယ်နဲ့ တော့ ဘယ်ရပါ့မလဲ"

"မှန်ပါတယ် ဆရာကြီး"

"တချို့သိဒ္ဓိတွေက သူတော်စင်အဖြစ်ကိုရောက်မှ ရနိုင်ပေမယ့် လောကီနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ သိဒ္ဓိတွေဖြစ်တဲ့ ပီယသိဒ္ဓိ၊ ဓနသိဒ္ဓိ၊ ကာယသိဒ္ဓိ၊ အဟာရသိဒ္ဓိ စတဲ့ သိဒ္ဓိတွေကတော့ ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် ကျန်တဲ့ သိဒ္ဓိတွေလောက် မခက်ခဲဘဲ ရနိုင်ပါတယ်"

"ဘယ်လိုလုပ်ရင် ရနိုင်ပါသလဲ ဆရာကြီး"

"လုပ်ရပ်လမ်းစဉ်ကို လိုက်တဲ့ သူတွေဆိုရင် ဒီသိဒ္ဓိလေးမျိုးကို ရစေနိုင်ပါတယ်"

"လုပ်ရပ်လမ်းစဉ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးလဲ ဆရာကြီး"

"လုပ်ရပ်လမ်းစဉ်ဆိုတာ အဂ္ဂိရတ်ထိုးတဲ့ လမ်းစဉ်ကို ပြောတာပါ၊ အဂ္ဂိရတ်လမ်းစဉ် အောင်မြင်သွားရင် အဲဒီသိဒ္ဓိ လေးမျိုး ရနိုင်ပါတယ်၊ အထူးသဖြင့်တော့ ဒီလမ်းစဉ်ကိုလိုက်တဲ့ သူတွေဟာ ကာယသိဒ္ဓိ၊ ဓနသိဒ္ဓိ၊ ပီယသိဒ္ဓိတွေကို အလိုရှိကြလို့ မဟုတ်ဘဲ အနိမ့်ဆုံး အာယုသိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်အောင် ကြိုးစားကြတယ်၊ 'ရသာယန' ဆေးများ ရရှိပြီးလျှင်

အသက်ရာပေါင်း၊ ထောင်ပေါင်းများ စွာအထိ နေနိုင်ကြတယ်၊ ဒီရသာ ယနဆေးအကြောင်းကို အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်မှာ ရေးသားဖော်ပြထားတာ ရှိပါတယ်၊ ကိုမင်းအောင် ဗဟု သုတအဖြစ် လေ့လာနိုင်အောင် ကျုပ်စာ အုပ်ယူပြပါ့မယ်"

ဟု ပြောဆိုကာ ဆရာကြီးသူရဇ္ဇက နေရာမှ ထကာ စာကြည့်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။ ။

ကျွန်ုပ်လည်း ကော်ဖီသောက်ရင်း စောင့်နေလိုက်သည်။ ။
အတန်ကြာမှ ပြန်ထွက်လာကာ လက်ထဲမှာ ပါလာသော ကျမ်းစာအုပ်ကို ကျွန်ုပ်အားပေးသည်။ ။

"အဲဒီစာရွက် ညှပ်ထားတဲ့ နေရာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါ"

ဟု ပြောသဖြင့် ၎င်းနေရာကို လှန်၍ ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ရသာယန ဘေသဇ္ဇိပန သုစိရံ ပိကာလံ ဇီဝိတံ

ပဝတ္တေတုံ သက္ကောတိယော"

"ရသာယန ဘေသဇ္ဇိပန ရသာယန ဓာတ်ပြာဓာတ်ဆေးတို့ ၏ တန်ခိုးသည် ကား သုစိရံ ပိကာလံ အနှစ်(၁၀၀)တန်းမှ အနှစ်(၁၀၀၀)တန်းတစ်သွယ်၊ များ မြောင်နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်းမက ရှည်မြဲလှသော ကာလပတ်လုံး ဇီဝိတံအသက်ကို (၀၁) အသက်ရှည်ခြင်း၊ အနာကင်းခြင်းကို ပဝတ္တေတုံ ဖြစ်စေခြင်းငှာ သက္ကောတိယော စွမ်းနိုင်သည် သာလျှင်တည်း..."

ထို့ပြင်...

နေတ္တိပါဠိတော်မှာ လည်း ဤကဲ့သို့ ဖော်ပြထားပြန်သည်။ ။

"ရသာ အယန္တိ ဝလန္တိ ဧတေနာတိ ရသာယနံ"

ရသာ ရက်လနှစ်ပေါင်းထောင်သောင်းမက ခိုင်မြဲလှသောအသွေးအသားတို့ ကို ဖြစ်စေတတ်သော ရသာမည်သော ဓာတ်တို့ သည် အာယန္တိ ဝသန္တိ နေ့စဉ်မခြား အကျိုးများ တို့ တိုးပွားဖြစ်ထွန်းတတ်ကုန်၏။

ဣတိတဿာ ထိုသို့ရသာဓာတ်တို့ ၏ တိုးပွားဖြစ်ထွန်းတတ်ကြောင်း ဖြစ်သောတန်ခိုးကြောင့် တံ ထိုဓာတ်ပြာဓာတ်ဆေးတို့ သည် ရသာယနံ 'ရသာယန' မည်၏။

ဟု ဖော်ပြထားပေးသေးသည် ။

ထိုကဲ့သို့ ဘုရားဟောကျမ်းဂန်များမှာ ဖော်ပြထားမှုကို ထောက်ရှုပြီး လျှင် ကံဟူသောတရားနှင့် မကင်း စပ်လျဉ်း၍ ဖြစ်စေတတ်သော လောကီပညတ်၊ ဈာန်ပျံ့မရွေ့ ရှင်ရသေ့တို့ သည် ပြကတေအားဖြင့် စီရင်ကြကုန်သော ရသာယနဓာတ်ပြာ ဓာတ်ဆေးတို့ ၏ တန်ခိုးသည် ဆံဖြူခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်း၊ မျက်စိမွဲခြင်း၊ အသားအရေ ရှုံ့တွတွန့်လိမ်ခြင်း၊ နားထိုင်းခြင်း၊ ခါးကိုင်းခြင်း အစရှိသော 'ဇီရဏာ' နယ်ပါ ဥတုဇ ရောကို တစ်ခါတည်း ကွယ်ကာ၍ ပျောက်စေပြီးလျှင် တသီးတခြား ကြီးပွားတိုးတက် အသက်ရှည်ကြာ ဤခန္ဓာသည် မှန်စွာဖြစ်လှပေ၏။

ဟု အရှင်ဒေဝဝိယ ရှင်ရသေ့ စီရင်ရေးသားသော ပဗ္ဗ ဣဒ္ဓိ ပါဠကကျမ်း၌ ရသာယနအကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြထားပေသည် ။

လောကုတ္တရာကျမ်းဂန်များ ၌ 'ဇာတိဇရာ ဗျာတိမရဏာ' ဟု ဆိုအပ်သော လေးပါးသောတရားတို့ သည် အသင်္ခတဓာတ်မှ တစ်ပါး အခြားသော လောကီဓာတ်တို့ ဖြင့် ကုန်စင်အောင် ပြုနိုင်သည် ဟု ကျမ်းအစောင်စောင်တို့ ၌ ဖော်ပြမထားသော်လည်း အထက်မဂ်ဖိုလ်သို့ တက်လှမ်းရာ၌ လမ်းခရီးတွင် သမထ၊ ဝိပဿနာများကို အားထုတ်ကြသောပုဂ္ဂို

လံတို့ မှာ သဘာဝရာသီဥတု နှောင့်ယှက်မှုကို မခံနိုင်ကြသောကြောင့် တရားအလုပ် အားထုတ်ခြင်း၌ ပျက်ယွင်းကြရပေသည်။ ။

သို့ကြောင့် တရားအလုပ် ကောင်းစွာအားထုတ်နိုင်ရန် ကိုယ်ခန္ဓာ ယိုယွင်းခြင်းနှင့် ဆိုးဝါးသောရာသီဥတု နှိပ်စက်မှုဒဏ်များကို တွန်းလှန်ဖယ်ရှားနိုင်ရန်အတွက် ဓာတ်အရှင်တို့ ကို ပြီးမြောက်အောင် ဖန်ဆင်းခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ။

ထိုလမ်းစဉ်အတိုင်း သိဒ္ဓိပြီးမြောက်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ စွာတို့ ရှိကြသည့် အနက်မှ အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှာ ကျော်စောထင်ရှား၍ လူသိများ ခဲ့ကြလေသည်။ ။

(၁)အရိမဒ္ဒန ပုဂံပြည်မှ ပြဒါးဝိဇ္ဇာအဖြစ်ဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်ခဲ့သော အရှင်အဇ္ဇဂေါဏ၊

(၂)ပုဂံမြို့ ကျစွာမင်းလက်ထပ်တွင် ဝိဇ္ဇာမယစိန္တာ မည်သောအင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားကစားသဖြင့် အင်းဝိဇ္ဇာအဖြစ်နှင့် ထွက်ရပ်ပေါက်သွားခဲ့သော ဘုန်းတော်ကြီး အရှင်ဉာဏဝံသ၊

(၃)ခွာရဝတီမြို့၌ ပြဒါးဝိဇ္ဇာအဖြစ်ဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်ခဲ့သော ရေတိမ်ရွာသား ရေတိမ်ဆရာဘုန်းတော်ကြီး အရှင်ကဝိန္ဒသာရ၊

(၄)အင်းဝမြို့ နောင်တော်ကြီးမင်းတရားလက်ထက်၊ အောင်ချမ်းသာရွာ၊ ရွာဟောင်းတောရကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဣန္ဒာစရိယ အမည်ရှိသော ပြဒါးဝိဇ္ဇာတစ်ပါး၊

(၅)အမရပူရမြို့ နောင်တော်ကြီး ဆက်၍ နန်းစံတော်မူစဉ် ၎င်း မြို့တော်၏ အရှေ့တောင်ထောင့်ယွန်းယွန်း တောင်သမန်ရွာ၏ အနီး နွားနို့စုရွာကြီး၌ အရှင်နာဂိန္ဒသာရ အမည်ရှိသော ဘုန်းတော်ကြီးသည် 'မတိ

ရနလောပ' မည်သောသံကို စီရင်၍ ထွက်ရပ်ပေါက်သွားသော သံဝိဇ္ဇာကြီးတစ်ပါး၊

(၆)ရတနာပူရ အင်းဝမြို့တည် သတိုးမင်းဖျားလက်ထက် မဓုသင်္ခရာ ဇာ မည်သော ပြဒါးဝိဇ္ဇာတစ်ပါး၊

(၇)မြင်စိုင်းမြို့ ဇေယျသင်္ခမင်းလက်ထက် ပညာသီရိကျော်မည်သော ဆေးဝိဇ္ဇာလည်း တစ်ပါး၊

(၈)အင်းဝမြို့ ဘိုးတော်လက်ထက် သရေခေတ္တရာပြည် မယားမင်းရွာသား ဆရာအောင်ဟု အမည်ရှိသောရသေ့အောင်ဟု ခေါ်သော ပြဒါးဝိဇ္ဇာလည်း တစ်ပါး၊

(၉)ဘိုးတော်ဦးဝိုင်းလက်ထက်တွင် အင်းပညာဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်သော ဘိုးဘိုးအောင်ဟု ခေါ်သည့် ပထမဦးအောင်လည်း တစ်ပါး၊

(၁၀) အရှေ့မောနယ်အတွင်းရှိ အရှင်ဉာဏဓဇဘွဲ့ခံ ပထမဆရာကြီးလည်း တစ်ပါး၊

(၁၁) ခရေပင်ဇောက်ထိုးရှိရာ ဖျာပုံမြို့ဇာတိ မင်းကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေရာမှ ထွက်ရပ်ပေါက်ပြီးနောက် နေရာအနှံ့ လှည့်လည်သီတင်းသုံးနေသော အဟာရသိဒ္ဓိ၊ အာယုသိဒ္ဓိ ပြီးနေသော ဦးသုန္ဒရ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး

စသည် ဖြင့် ရှိကြပေသည် ။

သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက်ခဲ့ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်အမြောက်အမြားတို့ ရှိကြပါသော်လည်း အချို့က ထွက်ရပ်ပေါက်ပြီးနောက်တွင် လူသိမခံ၊ လူတွေ့မခံသောကြောင့် မတွေ့ကြရတော့ပေ။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီးသူရဇ္ဇ ပေးသော ကျမ်းစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပြီး ပြန်ပေး လိုက်လေသည်။ ။

"ဒီအဖြစ်အပျက်တွေ တကယ်ရှိတာကိုတော့ လက်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လက်တွေ့သိရရင်တော့ ပိုကောင်းမှာ ပေါ့ ဆရာကြီးရယ်"

"ဒါကတော့ ဒီမှာ ထိုင်ပြီး တွေ့ချင်လို့ ကတော့ ဘယ်တွေ့ရပါ့မလဲ ကိုမင်းအောင်ရယ်၊ သိဒ္ဓိရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ကိုယ့်ဆီ ဘယ်လာပါ့မလဲ၊ ကိုယ်ကတွေ့ချင်ရင် သူတို့ ဆီသွားမှ တွေ့ရမှာ ပေါ့"

ဟု ခပ်ပြုံးပြုံးအမူအယာဖြင့် ပြော လိုက်လေသည်။ ။

"ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘယ်နေရာမှာ ရှိမှန်းမှ မသိနိုင်တာ၊ ဘယ်မှာ သွား တွေ့ရမှာ လဲ ဆရာကြီးရဲ့ "

"စောစောက မှတ်တမ်းထဲမှာ ပါတဲ့ ခရေပင်ဇောက်ထိုးရှိတဲ့ ဖျာပုံမြို့ မင်းကျောင်းဆရာတော်ကြီးက ထွက်ရပ်ပေါက်သွားပြီးနောက် ဂန္ဓာရီ လှည့်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေတယ်၊ သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့ ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် တွေ့နိုင်မှာ ပေါ့"

"ဒီလိုသာ တွေ့ခွင့်ရမယ်ဆိုရင် ကြိုးစားချင်တာပေါ့ ဆရာကြီး၊ နေရာတော့ ပြောဦးမှ ပေါ့"

"အခု ကိုမင်းအောင် ရောက်လာတာ အတော်ပဲ၊ အခု အဲဒီဆရာတော်ကြီးနဲ့ တွေ့ဖို့ မောင်ထင်ကျော် ခရီးထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်နေတယ်၊ ကိုမင်းအောင် လိုက်ချင်သပဆိုရင် သူနဲ့ သာ တွေ့ပြီး လိုက်ဖို့ စီစဉ်ပေါ့ဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲ ကျသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားကာ ဆရာကြီးကို နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် နေအိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။ ။

အခန်း(၂)
ကျိုက်ထိုမြို့မှ စောင့်ဆိုင်းနေသူ

ကျွန်ုပ်ရောက်သွားသောအချိန်မှာ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်နှင့် အဆင်သင့်ပင် တွေ့ရလေသည်။ ။

၎င်းမှာ ခရီးထွက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်နေဟန်ရှိလေသည်။ ။ မမျှော်လင့်ဘဲ ကျွန်ုပ်ရောက်လာသည် ကို မြင်သောအခါ အံ့သြသွားဟန်ရှိလေသည်။ ။

"အလို...မျှော်တုန်းမျှော်ဆဲ ဆရာလည်း ရောက်လာဆိုသလိုပါလား၊ ဘယ်ကနေဘယ်လို သတင်းကြားလို့ ရောက်လာတာလဲ ဆရာ"

"ကြားဆို ကျုပ်က အခုပဲ ဆရာကြီး သူရဇ္ဇဆီကို ရောက်ခဲ့ပြီးပါပြီ၊ သူ့ဆီကပဲ မောင်ထင်ကျော် ခရီးထွက်မယ့်အကြောင်းလည်း သိခဲ့ရပြီးပြီဆိုပါတော့"

ထိုသို့ပြောလိုက်သောအခါ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော် သဘောကျစွာဖြင့် ရယ်မောလိုက်ပြီး လုပ်လက်စ အလုပ်များကို ရပ်ထားခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ ထ လာလေသည်။ ။

"ဒါထက် ဆရာကြီးဆီက ဘာတွေများ သိခဲ့ရပြီလဲ ဆရာရဲ့ "

"ပြောပြတာတွေကတော့ အများကြီးပဲ၊ ဒီအထဲမှာ တော့ အဟာရသိဒ္ဓိ၊ အာယုသိဒ္ဓိ ပြီးမြောက်ပြီး သိဒ္ဓိပေါက်သွားတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး

နဲ့ တွေ့ရမယ့်ကိစ္စလည်း အဓိကပါတာပေါ့။"

"အမှန်ပေါ့ ဆရာရယ်၊ ယခု ခရီးထွက်မယ့်ကိစ္စက ဆရာတော်ကြီး ကို ဖူးတွေ့ဖို့ ကိစ္စက အဓိကပဲ၊ ပြီးမှ နောက်ထပ်သွားရမယ့် ခရီးစဉ်တွေ ကို ဆက်သွားရမှာ ပဲ။"

"ဆရာတော်ကြီးက ထွက်ရပ်ပေါက်နေပြီဆိုတော့ အလွယ်တကူ တွေ့နိုင်ပါ့မလား။"

"အလွယ်တကူတော့ ဘယ်တွေ့နိုင်ပါ့မလဲ၊ လိုက်ရှာမှ တွေ့သင့်ရင် တွေ့ရမှာ ပေါ့။"

"ဒါထက် အခု ဆရာတော်ကြီးက ဘယ်နေရာမှာ ရောက်နေတယ်လို့ သဲလွန်စရာသလဲ။"

"သထုံ မြသပိတ်တောင်ပေါ်မှာ ရောက်နေတယ်လို့ ဆရာကြီးက ပြောတယ်၊ အခု အဲသည် ကိုသွားကြရမှာ ၊ ဆရာကော လိုက်မှာ မဟုတ် လား။"

"မေးမှ မေးရက်ပလေ မောင်ထင်ကျော်ရယ်၊ ဒီလောက် စိတ်ဝင်စား ဖို့ ကောင်းတဲ့ ခရီးမျိုးကိုမှ ရှောင်သွားရင် ကျုပ်လောက် မိုက်မဲတဲ့ လူမျိုး ရှိပါဦးတော့မလား၊ ဒါထက် ခရီးထွက်ရင် ဆရာကြီးလည်း တပါတည်း လိုက်မှာ မဟုတ်လား။"

"ဆရာကြီးလည်း လိုက်မှာ ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ နဲ့ တော့ အတူ တူလိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ သူက သူ့အစီအစဉ်နဲ့ သူ သွားမှာ ၊ ကျွန်တော့် ကို ပြောတာကတော့ ကျွန်တော်တို့ နဲ့ အတူ မြသပိတ်တောင်ကို လိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒေးစွန်ပါ စေတီတော် ဖူးဖို့ ဝင်ဦးမယ်လို့ ပြောတယ်။"

"ဒေးစွန်ပါဘုရားဖူးဖို့ သွားတာများ ဗျာ...ဝေးတာမှတ်လို့ "

"အို...အခုတွေ့မြင်နေရတဲ့ စေတီတော်က အများ သူငါ ဖူးဖို့ တည်ထားတဲ့ စေတီတော်လို့ ပြောတယ်၊ တကယ် ဒေးစွန်ပါ ရွှေစေတီအစစ်က သာမန်လူတွေ ဖူးတွေ့ခွင့်မရဘဲ အရိယာသူတော်စင်တွေနဲ့ ဝိဇ္ဇာတွေပဲ ဖူးတွေ့ကြရတယ်၊ သာမန်လူတွေလည်း အလွန်ကံကောင်းတဲ့ လူတွေလည်း ဖူးတွေ့ရတာရှိပါတယ်"

"ကျုပ်တို့ လည်း ဒေးစွန်ပါ ရွှေစေတီအစစ်ကို ဖူးတွေ့ခွင့်ရရင် ကောင်းမှာပဲ"

"ဒါကတော့ ဆရာကြီးနဲ့ သွားတာပဲ၊ ကံကောင်းရင်တော့ တွေ့ချင်တွေ့ရမှာပေါ့၊ နောက်တစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ် ဆရာရဲ့ "

"ဘာများလဲ"

"အခု သွားရမယ့်ခရီးက သာမန်ခရီးမျိုး မဟုတ်ဘူးတဲ့ ၊ အနှောင့်အယှက် အဖျက်အဆီးတွေနဲ့ အတော်ကလေး တွေ့ရမယ်လို့ လည်း ပြောတယ်"

"ဒါများ မောင်ထင်ကျော်ရယ်၊ အရင်သွားတဲ့ ခရီးတွေမှာ လည်း အနှောင့်အယှက်တွေကတော့ အနည်းနဲ့ အများ တွေ့ရတာပဲမဟုတ်လား၊ ဒီလိုပဲ ရင်ဆိုင်ရုံရှိတာပေါ့"

ထိုအခါ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပြီး ဖွာနေပြီး အတန်ကြာမှ စကားဆက်လေသည်။ ။

"အခု တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရမယ့် အနှောင့်အယှက် အဖျက်အဆီးတွေက သာမန်လူတွေ မဟုတ်ဘူး ၊ ပရလောကသားတွေနဲ့ တွေ့ရမှာ လို့ ပြောတယ်"

"ဒါလည်း တစ်နည်းတော့ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာပေါ့၊ ကျုပ်တို့ က ဘုရားတရား ယုံကြည်သူတွေပဲ၊ ဘာများ ပူစရာရှိမလဲ၊ နောက်ပြီး ကျုပ်တို့ နောက်မှာ ဆရာကြီးတစ်ယောက်လုံးလည်း ရှိနေတာပဲဗျာ၊ ကြောက်စရာမလိုပါဘူး"

ကျွန်ုပ်ပြောသောစကားကို ကြားသောအခါ
ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်မှာ များစွာအားရှိသွားဟန်ရှိလေသည်။ ။

"ပထမတော့ ဒီခရီးကို ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း သွားရမယ်လို့ ထင်နေတာ၊ အခု ဆရာပါလိုက်မယ်ဆိုတော့ အားရှိစရာ ဖြစ်သွားတာပေါ့"

"ဒါထက် ဘယ်တော့ခရီးထွက်ကြမလဲ မောင်ထင်ကျော်"

"ဆရာ ပြင်ဆင်စရာရှိတာတွေ စီစဉ်ပြီးရင် မနက်ဖြန်ပဲ ခရီးစထွက်ကြတာပေါ့"

"ကောင်းပြီလေ... သွားမယ့်အချိန်ရောက်ရင် ဝင်ခေါ်ပေါ့၊ ကျုပ် အဆင်သင့်ပြင်ပြီး စောင့်နေပါ့မယ်"

ဟု ပြောဆိုကာ နေအိမ်သို့ ပြန် လာလေသည်။ ။

"အင်း...ရသာယန ဓာတ်ပြာဆေးတွေအကြောင်း သိချင်လို့ ဆရာကြီးဆီကို သွားပါတယ်၊ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပါပဲ၊ ကိုယ်တိုင်လိုက်ရှာရမယ့်အဖြစ်မျိုးနဲ့ တွေ့ရတယ်၊ ပိုကောင်းတာပေါ့လေ"

ဟု လည်း စိတ်ထဲမှ တွေးမိလေသည်။ ။

နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစောအချိန်တွင် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က မော်တော်ကားဖြင့် ရောက် လာပြီး ခေါ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အသင့်ပြင်ဆင်ထားသောအိတ်ကို ဆွဲ၍ လိုက်လာခဲ့လေသည်။ ။

မော်တော်ကားမောင်းသူက ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်ကို
ရန်ကုန်ကွမ်းခြံဘူတာကြီးသို့ လိုက်ပို့ပေးလေသည် ။ ရထားလက်မှတ်
ကိုတော့ ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်က ကြိုတင်၍ ယူထားပြီးကြောင်း
ပြောလေသည် ။

ကျွန်ုပ်တို့ သွားမည့် သထုံခရီးစဉ်အတွက် ခရီးတစ်ဆက်တည်း မ
ရောက်နိုင်သေးသောကြောင့် ရန်ကုန်မှ ကျိုက်ထို၊ ကျိုက်ထိုမှ တဆင့်
သထုံရောက်အောင် ခရီးဆက်ကြရမည် ဖြစ်ပေသည် ။

ရှေးအခါက ရန်ကုန်ကွမ်းခြံဘူတာမှ ကျိုက်ထိုဘူတာသို့ သွားရန်
ရေနွေးငွေ့ဖြင့် မောင်းနှင်သော မီးရထားသုံးစီးဖြင့် ပြေးဆွဲပေးပါသည်
။

မနက်တစ်စီး၊ နေ့လယ်တစ်စီး၊ ညနေပိုင်း တစ်စီးစီ ထွက်ပေးပါသ
ည် ။

ရထားလက်မှတ်များကို ကွမ်းခြံဘူတာရုံ၌ ဝယ်ယူနိုင်သလို
ကုန်ဈေးတန်း၌ လည်း ဝယ်ယူနိုင်ကြသည် ။

ရထားတွဲများကို ဒုတိယတန်းတွဲ၊ တတိယတန်းတွဲဟု ခွဲခြားထားသ
ည် ။

တတိယတန်းတွဲတွင် ဂဏန်း(၃)ကို တပ်ထားသည် ။

တတိယတန်းတွဲ၌ပင် ဥရောပတိုက်သားများ အတွက်သာ(Europea
ns Only)နှင့် မိန်းမများ အတွက်သာ (Ladies Only)ဟူသော စာတမ်းများ
ကပ်ထားလေသည် ။

တတိယတန်းတွဲမှ စီးလျှင် ရန်ကုန်မှ ကျိုက်ထိုဘူတာအထိ လက်မှ
တ်ခမှာ တစ်ကျပ်ခွဲ နှစ်ပြားတင်းဖြစ်သည် ။

ရန်ကုန်မှ ကျိုက်ထိုသို့သွားလျှင် မနက်ပိုင်း ရထားစီးပါက ပိုမို၍ အဆင်ပြေလေသည်။ ။

မနက်ရထားသည် ကွမ်းခြံဘူတာမှ (၇)နာရီ (၁၀)မိနစ် အချိန်တွင် စတင်ထွက်ခွာမည်ဖြစ်ပေသည်။ ။

ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သွားသောအချိန်မှာ ရထားထွက်ခွာရန် အချိန်နီးနေပြီဖြစ်သောကြောင့် စားသောက်စရာများ ပင် ထွေထွေထူးထူး မဝယ်နိုင်ကြတော့ဘဲ ရထားပေါ်သို့ တက်ကြရပေသည်။ ။

မိမိတို့ ရရှိထားသော လက်မှတ်နံပါတ်ပါသည့် တွဲနေရာထိုင်ခုံများတွင် နေရာယူကြပြီးသည့် နောက် မီးရထားက ဘူတာကြီးမှ စတင်ထွက်ခွာလေသည်။ ။

နံနက်(၉)နာရီအချိန်ခန့်တွင် ဒါးပိန်ဘူတာသို့ ရောက်လေသည်။ ။

ထို့နောက်...

ထုံးကြီး၊ ကျောက်တန်းရွာများ သို့ ဖြတ်ကျော် လာပြီး အများအားဖြင့်တော့(၁၀)နာရီ (၁၀)မိနစ် အချိန်ခန့်တွင် ပဲခူးဘူတာသို့ ဆိုက်ရောက်လေ့ရှိပါသည်။ ။

ပဲခူးဘူတာတွင် ရထားက နာရီဝက်ခန့် ရပ်နားပေးသောကြောင့် ရထားပေါ်တွင် လိုက်ပါလာကြသော ခရီးသည် များမှာ နံနက်စာ စားသောက်ချိန် ရကြလေသည်။ ။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ လည်း မနက်စောစောအချိန်တွင် ဘာမှ မစားမသောက်ရသေးသဖြင့် ပဲခူးဘူတာတွင် ရောင်းချသော ထမင်းနှင့် ဟင်းများကို ဝယ်ယူပြီးနောက် နံနက်စာအဖြစ် စားသောက်ကြလေသည်။ ။

ရထားက ပဲခူးဘူတာတွင် နာရီဝက်ခန့် ရပ်နားပြီး ဆက်လက်ခုတ်
မောင်းလာရာ ကလိ၊ ရှမ်းရွာကြီး၊ နောင်ပတ္တရာ၊ ကျိုက်လှ၊ ဝေါ၊ အဗျား
စစ်သာလမ်း၊ ဘူတာငယ်ကလေးများကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ပြီးနောက်
ညောင်ခါးရှည်ဘူတာသို့ ဆိုက်ရောက်လေသည်။ ။

ညောင်ခါးရှည်ဘူတာတွင် အချိန်အနည်းငယ်ကြာအောင် ရပ်နား
ပေးသောကြောင့် နေ့လယ်စာအဖြစ် လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ စသည် တို့
အပြင် ဒေသထွက် အစားအသောက်များ ဖြစ်သော ကောက်ညှင်းထုပ်၊
မုန့်စိမ်းပေါင်း၊ ဘဲဥပြုတ်တို့ ကို ဝယ်ယူစားသောက်ကာ ဝမ်းဖြည့်ကြရ
လေသည်။ ။

တောရွာများ တွင် နေထိုင်ကြသူများမှာ ဒေသထွက်ဖြစ်သော ဘဲဥ၊
ကြက်ဥ၊ မုန့်ပဲသွားရေစာများကို လာရောက်ရောင်းချကြရာ တစ်ကျပ်တ
စ်ပြားရလျှင်ပင် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေကြလေသည်။ ။

ထိုသို့ရရှိရန် ဘူတာတိုင်းတွင် ရောင်းချ၍ မရဘဲ ရထားအချိန်အ
တော်ကြာကြာ ရပ်နားသော ပဲခူးဘူတာ ညောင်ခါးရှည် ဘူတာများ ၌
သာ အားကိုးအားထားပြုပြီး ရောင်းချရလေ့ရှိသည်။ ။

သို့ကြောင့် လည်း ထိုဘူတာကလေးများ တွင် ဈေးသည် လေးများ
အများ အပြား ရှိနေကြပြီး ရထားဆိုက်ကပ်လာချိန်တွင် သူ့ထက်ငါ ဦး
အောင် အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်ဟစ်ကာ ရောင်းချရလေ့ရှိသည်။ ။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဒေါက်တာမင်းထင်ကျော်တို့ မှာ ပဲခူးဘူတာ၌ နံနက်စာ
စားပြီးခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း ရထားဆောင့်သောကြောင့်
ဝမ်းဗိုက်ဟာနေပြီဖြစ်ရာ ညောင်ခါးရှည်ဘူတာတွင် လာရောက်ရောင်း
ချသော ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် လက်ဖက်ရည်ကို ဝယ်ယူပြီး
ဝမ်းဖြည့်ကြရသေးသည်။ ။

"ဘယ်လိုလဲ မောင်ထင်ကျော်၊ ဒီနေရာက ရောင်းတဲ့ အစားအသောက်တွေက တောရွာတွေက လာရောင်းတယ်သာ ဆိုရတယ်၊ အရသာ တယ်ရှိလှပါလား"

"အရသာရှိမှာ ပေါ့ ဆရာရယ်၊ သူတို့ က ဒေသမှာ ထွက်တဲ့ အသီးအနှံ သားငါးတွေကို သဘာဝအတိုင်း ရောင်းတာကိုး၊ ဒါကြောင့် စားရတာ အရသာရှိတာပါ၊ ရန်ကုန်ရောက်တော့ အရသာက မတူတော့ဘူးလေ"

"ဘာကြောင့် များ ပါလိမ့်"

"ရန်ကုန်ရောက်တော့ သားငါး အသီးအနှံတွေက မလတ်ဆတ်တော့ဘူး၊ ဒီကြားထဲ ရေထိုး ဆေးဆိုး လုပ်ထားမှ တော့ သဘာဝအရသာ ဘယ်ရနိုင်ပါတော့မလဲ"

"အင်း...ဒါလည်း ဟုတ်ပေတာပဲ၊ ကျုပ်တို့ မြို့ဘက်က ထွက်တဲ့ ရာဇူတိုင် ငါးသလောက်ဆို အရသာရှိတဲ့ နေရာမှာ တော့ နာမည်ကြီးပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ရန်ကုန်မှာ ရာဇူတိုင် ငါးသလောက်လို့ အော်ရောင်းနေတဲ့ ငါးတွေ ချက်စားကြည့်ပြန်တော့ အရသာရှိတာချင်းကို မတူတော့တာ"

"ဘယ်တူပါ့မလဲ ဆရာရယ်၊ ရာဇူတိုင် ငါးသလောက်သာ ဆိုပေမယ့် ရန်ကုန်ရောက်တဲ့ အခါမှာ အနည်းဆုံး နှစ်ရက် သုံးရက်တော့ အနည်းဆုံး ကြာနေပြီ..."

ဒီတော့ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ချက်စားရတာလောက်တော့ ဘယ်မှာ အရသာရှိပါတော့မလဲ"

ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်မှာ စကားတပြောပြောနှင့် ရှိနေစဉ် ရထားက ညောင်ခါးရှည်ဘူတာမှ ဆက်ထွက်လာပြန်လေသည်။ ။

ထိုဘူတာမှ ထွက် လာပြီး မကြာမီအချိန်မှာ ပင် စစ်တောင်းမြစ်ကို

ဖြတ်ထားသော စစ်တောင်းတံတားကို ကူးဖြတ် လာလေသည်။ ။

တံတားကြီးမှာ ရှေးနှစ်ပေါင်းအတော်ကြာကတည်းက ဆောက်ထားသည် ဖြစ်သောကြောင့် အကယ်၍ မသွားဖူးသူများ ဆိုပါက ထိုတံတားပေါ်မှ ဖြတ်ကျော်ရသည် မှာ အသည်းယားဖွယ်ရာ ဖြစ်လေသည်။ ။

ထို့နောက် စစ်တောင်း၊ မုပ္ပလင်၊ ကျိုက္ကသာ၊ ဘိုရားကြီးတို့ ကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပြီးနောက် မွန်းလွဲနှစ်နာရီခန့်အချိန်တွင် ကျိုက်ထို ဘူတာသို့ ဆိုက်ရောက်လေတော့သည်။ ။ ကျွန်ုပ်တို့ လည်း ရထားပေါ်မှ ဆင်းကာ သထုံဘက်သွားမည့် မော်တော်ကား ရှိမရှိ စုံစမ်းကြည့်ရာ ထိုနေ့ညနေပိုင်းအချိန်တွင် သထုံဘက်သွားမည့် မော်တော်ကားမရှိဘဲ နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော အချိန်မှာ သာ ထွက်ခွာမည့် မော်တော်ကားတစ်စင်းရှိကြောင်း စုံစမ်းသိရလေသည်။ ။ သို့ကြောင့် ထိုညအဖို့ မှာ တော့ကျိုက်ထိုမြို့ရှိ ရွှေကြိုများ အိမ်မှာ တစ်ညတည်းခိုရန် စီစဉ်ရလေသည်။ ။

ရွှေကြိုဆိုသည် မှာ ဘုရားရွှေချရန် ရွှေဆိုင်းရောင်းချသူများ ဖြစ်ပေသည်။ ။

ထိုအချိန်က တည်းခိုစရာ အခြားနေရာမရှိဘဲ ကျိုက်ထီးရိုး ဘုရားဖူးလာသူများမှာ ကျိုက်ထိုမြို့မှ ရွှေကြိုများ နေအိမ်တွင် တည်းခိုပြီး နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစောအချိန်ရောက်မှ သာ ကင်မွန်းစခန်းရောက်အောင် လှည်းများ ငှား၍ သွားကြရသည်။ ။

ရွှေဆိုင်းရောင်းချသော ရွှေကြိုများ သည် ဘုရားကြီးဘူတာမှ ပင် စတင်ကာ ဘုရားဖူးများအား ၎င်းတို့ နေအိမ်မှာ တည်းရန်နှင့် ရွှေချမည်ဆိုပါက ရွှေဆိုင်းများ ဝယ်ယူပါရန် သူထက်ငါ ဦးအောင် ဈေးဆွယ်ကြလေသည်။ ။

ထိုအချိန်က ညအချိန်ရောက်လျှင် ရွှေဆိုင်းရောင်းချသော

ရွှေကြိုများ အိမ်တွင် တည်းခိုနေကြသော ဘုရားဖူးဧည့်သည် များ ဖြင့် စည်ကားလျက်ရှိနေတော့သည်။ ။

ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်လည်း သထုံရောက်ပါက ဘုရားရွှေချရန်အတွက် ရွှေဆိုင်းများ ဝယ်ယူပြီးနောက် ရွှေကြိုများ အိမ်၌ပင် တစ်ညတည်းရန် စီစဉ်ရပေတော့သည်။ ။

ရွှေကြိုများက နေအိမ်တည်းခိုမှုအတွက် အခကြေးငွေ မယူသော်လည်း ရွှေဆိုင်းရောင်းချမှုအပေါ်မှာ တော့ အနည်းငယ် ဈေးတင်ထားကြလေသည်။ ။

ရန်ကုန်တွင် သုံးလက်မပုံကြီး ရာဆိုင်းတစ်ဆိုင်းကို ငါးကျပ်ပေါက်ဈေး ရှိနေချိန်တွင် ကျိုက်ထိုရွှေကြိုများ ထံမှာ အစိပ်ဆိုင်းကလေး တစ်ဆိုင်းကိုပင် ငါးကျပ်ပေးရသည်။ ။ တစ်ရာဆိုင်းဆိုပါက ငွေနှစ်ဆယ်အထိ ပေးဝယ်ရသည်။ ။ တစ်ဖက်မှာ တည်းခိုခ မယူတော့ ရောင်းချသော ရွှေဆိုင်းအပေါ်မှာ တော့ ဈေးတင်ထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ။

ထိုညက ကျွန်ုပ်တို့ တည်းခိုသောအိမ်တွင် လူသိပ်မများ လှသောကြောင့် နေရာထိုင်ခင်း လုံလောက်စွာ ရလေသည်။ ။ ညနေပိုင်း အချိန်တွင် အချို့ဘုရားဖူးအဖွဲ့များက အသင့်ယူဆောင်လာသော အိုးခွက်ပန်းကန်များ နှင့် ထမင်းဟင်းများ ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြလေသည်။ ။

ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်ကတော့ အဆင်သင့် ဝယ်ယူရရှိသော အစားအသောက်များကို ဝယ်ယူကာ စားသောက်ကြလေသည်။ ။ ထိုအချိန်မှာပင် ကျွန်ုပ်တို့ အနီးသို့ လူတစ်ယောက်ရောက် လာလေသည်။ ။

အသက်ငါးဆယ်ကျော်အရွယ်ခန့်ရှိပြီး သျှောင်ထုံးထုံးထားပြီး နှုတ်ခမ်းမွေး မုတ်ဆိတ်မွေးအရှည်များ ရှိလေသည်။ ။

၎င်းသည် သစ်ခေါက်ပြုတ်ရေ ဆိုးထားသော တိုက်ပုံအင်္ကျီနှင့် လုံချည်ကို ဝတ်ထားသည်။ ။ တိုက်ပုံအင်္ကျီကို တစ်ထပ်တည်း ဝတ်ထားပြီး ကြယ်သီးများ ဖြင့် တပ်ထားသည်။ ။ အညိုရောင် လွယ်အိတ်တစ်လုံးကို လွယ်ထားပြီး တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားလေသည်။ ။

"စောစောက သထုံဘက်သွားဖို့ မော်တော်ကား စုံစမ်းနေကြတာ မောင်ရင်တို့ နှစ်ယောက် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"အဆင်ပြေကြရဲ့ လား"

"အခု ညနေပိုင်းတော့ လမ်းပန်းအခြေအနေ မအေးချမ်းလို့ သွားမယ့်မော်တော်ကား မရှိပါဘူး၊ မနက်စောစောမှာ တော့ မော်တော်ကားတစ်စင်း ထွက်မယ်လို့ သိခဲ့ရပါတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆရာကြီး"

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးကွယ်၊ ကျုပ်လည်း သထုံဘက်ကို သွားချင်လို့ မေးတာပါ၊ ဒါထက် မောင်တို့ က အကြောင်းကိစ္စနဲ့ သွားကြမှာ လား"

"မဟုတ်ပါဘူး ဆရာကြီး၊ ဘုရားဖူးသွားကြမှာ ပါ"

"တိုက်ဆိုင် လိုက်လေကွယ်... ကျုပ်လည်း အဲဒီဘက်ကို ဘုရားဖူးသွားမှာ ဆိုတော့ မနက်ဖြန်များ ကားထွက်ဖို့ အဆင်ပြေရင် ကျုပ်ကိုပါ တဆိတ်လောက် အသိပေးကြပါ"

"ကောင်းပါပြီ...ကျွန်တော်တို့ သွားကားနီးရင် ဆရာကြီးကို လာပြောပါ့မယ်"

ဟု ပြောလိုက်တော့မှ ထိုလူကြီးမှာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ၎င်းနေသောနေရာသို့ ပြန်သွားလေသည်။ ။

"ဘယ်လိုလဲ မောင်ထင်ကျော်၊ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်ကို ဆရာကြီးသူ ရဇ္ဇက သထုံသွားဖို့ ကိစ္စကို လျှို့ဝှက်လျှို့ဝှက် လုပ်ရမယ်လို့ မှာ လိုက် တာကြောင့် ကျုပ်တို့ လည်း လျှို့ဝှက်စွာ လုပ်ကြတာပါပဲ၊ ဒီလူကြီးက ဘယ်လိုများ သိသွားလို့ လာမေးတာလဲ မသိဘူးနော်"

"ကျွန်တော်တို့ ကားစုံစမ်းနေတာကို သိသွားလို့ လာမေးတာဖြစ်မှာ ပေါ့ ဆရာရဲ့ "

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်ပိုင်းတော့ ဘာပဲလုပ်လုပ် သတိဝီရိယလေးနဲ့ သိုသိုသိပ်သိပ် လုပ်ကြမှ ဖြစ်မယ်"

ဟု ပြောဆိုတိုင်ပင်ကာ နှစ်ယောက်သား အနားယူကြရန် ပြင်ဆင်ကြလေတော့သည်။ ။

*